



Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (piata komora)

z 3. septembra 2015*

„Odvolanie — Nariadenie (ES) č. 737/2010 — Nariadenie, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá vykonávania nariadenia (ES) č. 1007/2009 — Obchodovanie s výrobkami z tuleňov — Obmedzenia dovozu uvedených výrobkov a ich uvádzania na trh — Platnosť — Právny základ — Článok 95 ES — Charta základných práv Európskej únie — Článok 17 — Deklarácia Organizácie Spojených národov o právach pôvodných obyvateľov — Článok 19“

Vo veci C-398/13 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 8. júla 2013,

Inuit Tapiriit Kanatami, so sídlom v Ottawe (Kanada),

Nattivak Hunters' and Trappers' Organisation, so sídlom v Qikiqtarjuaq (Kanada),

Pangnirtung Hunters' and Trappers' Organisation, so sídlom v Pangnirtung (Kanada),

Jaypootie Moesiesie, bydliskom v Qikiqtarjuaq,

Allen Kooneeliusie, bydliskom v Qikiqtarjuaq,

Toomasie Newkingnak, bydliskom v Qikiqtarjuaq,

David Kuptana, bydliskom v Ulukhattok (Kanada),

Karliin Aariak, bydliskom v Iqaluit (Kanada),

Canadian Seal Marketing Group, so sídlom v Québecu (Kanada),

Ta Ma Su Seal Products Inc., so sídlom v Cap-aux-Meules (Kanada),

Fur Institute of Canada, so sídlom v Ottawe,

NuTan Furs Inc., so sídlom v Cataline (Kanada),

GC Rieber Skinn AS, so sídlom v Bergene (Nórsko),

Inuit Circumpolar Council Greenland (ICC-Greenland), so sídlom v Nuuk, Grónsko (Dánsko)

Johannes Egede, bydliskom v Nuuk,

* Jazyk konania: angličtina.

Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK), so sídlom v Nuuk,
William E. Scott & Son, so sídlom v Edinburghu (Spojené kráľovstvo),
Association des chasseurs de phoques des Îles-de-la-Madeleine, so sídlom v Cap-aux-Meules,
Hatem Yavuz Deri Sanayi iç Ve Diş Ticaret Ltd Şirketi, so sídlom v Istanbule (Turecko),
Northeast Coast Sealers' Co-Operative Society Ltd, so sídlom vo Fleur-de-Lys (Kanada),
v zastúpení: H. Viaene, J. Bouckaert, a D. Gillet, advocaten,

odvolatelia,

ďalší účastníci konania:

Európska komisia, v zastúpení: K. Mifsud-Bonnici a C. Hermes, splnomocnení zástupcovia,
žalovaná v prvostupňovom konaní,

ktorú v konaní podporujú:

Európsky parlament, v zastúpení: L. Visaggio a J. Rodrigues, splnomocnení zástupcovia,

Rada Európskej únie, v zastúpení: K. Michoel a M. Moore, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastníci konania v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (piata komora),

v zložení: predseda piatej komory T. von Danwitz (spravodajca), sudcovia C. Vajda, A. Rosas, E. Juhász
a D. Šváby,

generálna advokátka: J. Kokott,

tajomník: M. Aleksejev, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 9. februára 2015,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 19. marca 2015,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Svojím odvolaním sa Inuit Tapiriit Kanatami, Nattivak Hunters' and Trappers' Organisation, Pangnirtung Hunters' and Trappers' Organisation, Jaypootie Moesesie, Allen Kooneeliusie, Toomasie Newkingnak, David Kuptana, Karliin Aariak, Canadian Seal Marketing Group, Ta Ma Su Seal Products, Inc., Fur Institute of Canada, NuTan Furs, Inc., GC Rieber Skinn AS, Inuit Circumpolar Council Greenland (ICC-Greenland), Johannes Egede, Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK), William E. Scott & Son, Association des chasseurs de phoques des Îles-de-la-Madeleine, Hatem Yavuz Deri Sanayi iç Ve Diş Ticaret Ltd Şirketi a Northeast Coast Sealers' Co-Operative Society Ltd domáhajú zrušenia rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie

z 25. apríla 2013, Inuit Tapiriit Kanatami a i./Komisia (T-526/10, EU:T:2013:215, ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým Všeobecný súd zamietol ich žalobu na zrušenie nariadenia Komisie (EÚ) č. 737/2010 z 10. augusta 2010, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá vykonávania nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1007/2009 o obchodovaní s výrobkami z tuleňov (Ú. v. EÚ L 216, s.1, ďalej len „sporné nariadenie“) a na vyhlásenie neuplatniteľnosti nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1007/2009 zo 16. septembra 2009 o obchodovaní s výrobkami z tuleňov (Ú. v. EÚ L 286, s. 36, ďalej len „základné nariadenie“).

Právny rámec

Medzinárodné právo

- 2 Rezolúciou č. 61/295 z 13. septembra 2007 Valné zhromaždenie Organizácie Spojených národov prijalo Deklaráciu OSN o právach pôvodných obyvateľov (ďalej len „Deklarácia“). Článok 19 tejto deklarácie znie takto:

„Štáty v dobrej viere konzultujú a spolupracujú s pôvodnými obyvateľmi, prostredníctvom ich zastupiteľských organizácií, na účely dosiahnutia ich slobodného a informovaného súhlasu pred prijatím a implementáciou legislatívnych a administratívnych opatrení, ktoré na nich môžu mať vplyv.“

Právo Únie

- 3 Podľa odôvodnení 4 až 7 a odôvodnenia 14 základného nariadenia:

„(4) Lov tuleňov viedol k tomu, že verejnosť a vlády vyjadrili vážne obavy o dodržiavanie dobrých životných podmienok zvierat vzhľadom na bolesť, úzkosť, strach a iné formy utrpenia spôsobovaného tuleňom pri ich usmrcovaní a sťahovaní z kože tak, ako sa väčšinou vykonávajú.

(5) Ako odpoveď na obavy občanov a spotrebiteľov o dodržiavanie dobrých životných podmienok zvierat pri usmrcovaní tuleňov a sťahovaní ich kože a možný výskyt na trhu výrobkov získaných zo zvierat usmrtených a stiahnutých z kože spôsobom, ktorý im spôsobil bolesť, úzkosť, strach a iné formy utrpenia, niektoré členské štáty prijali alebo majú v úmysle prijať právne predpisy upravujúce obchodovanie s výrobkami z tuleňov prostredníctvom zákazu dovozu a výroby takýchto výrobkov, pričom v iných členských štátoch neexistujú žiadne obmedzenia pre obchodovanie s týmito výrobkami.

(6) Preto existujú rozdiely medzi vnútroštátnymi právnymi predpismi, ktoré upravujú obchodovanie s výrobkami z tuleňov a ich dovoz, výrobu a uvádzanie na trh. Tieto rozdiely nepriaznivo vplyvajú na fungovanie vnútorného trhu s výrobkami, ktoré zahŕňajú alebo môžu zahŕňať výrobky z tuleňov, a predstavujú prekážku pre obchod s týmito výrobkami.

(7) Existencia takýchto rôznych ustanovení môže spotrebiteľov ešte viac odrádzať od nákupu výrobkov, ktoré nie sú vyrobené z tuleňov, ktoré však nemusí byť ľahké odlišiť od podobných výrobkov vyrobených z tuleňov, alebo výrobkov, ktoré môžu obsahovať prvky alebo zložky získané z tuleňov bez toho, aby sa to dalo jasne rozpoznať, ako sú kožušiny, kapsuly Omega-3 a oleje a kožené výrobky.

...

(14) Nemali by sa nepriaznivo ovplyvniť základné hospodárske a sociálne záujmy komunít Inuitov, ktoré sa zaoberajú lovom tuleňov ako prostriedkom zabezpečenia svojej obživy. Lov je integrálnou súčasťou kultúry a identity členov inuitskej spoločnosti a ako taký ho uznáva

Deklarácia OSN o právach pôvodných obyvateľov. Uvádzať na trh výrobky z tuleňov pochádzajúcich z lovv tradične vykonávaných komunitami Inuitov alebo inými komunitami pôvodného obyvateľstva na účely obživy by malo byť preto povolené.“

4 Článok 3 tohto nariadenia nazvaný „Podmienky uvádzania na trh“ vo svojich odsekoch 1 a 4 stanovuje:

„1. Uvádzanie výrobkov z tuleňov na trh sa povoľuje len v prípade, že výrobky z tuleňov pochádzajú z lovv tradične vykonávaných komunitami Inuitov a inými komunitami pôvodného obyvateľstva na účely obživy. Tieto podmienky sa uplatňujú v čase alebo na mieste dovozu dovážaných výrobkov.

...

4. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 3, opatrenia na vykonávanie tohto článku, zamerané [na] zmenu a doplnenie nepodstatných prvkov tohto nariadenia jeho doplnením, sa prijímú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 5 ods. 3.“

5 Európska komisia prijala sporné nariadenie na základe článku 3 ods. 4 uvedeného nariadenia. Podľa článku 1 sporného nariadenia „sa ustanovujú podrobné pravidlá umiestňovania výrobkov z tuleňov na trh podľa článku 3 [základného nariadenia]“.

Okolnosti predchádzajúce sporu a napadnutý rozsudok

6 Inuit Tapiriit Kanatami a i. návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 11. januára 2010 podali žalobu, ktorou navrhli zrušenie základného nariadenia. Uznesením Inuit Tapiriit Kanatami a i./Parlament a Rada (T-18/10, EU:T:2011:419) Všeobecný súd uvedenú žalobu zamietol ako neprípustnú. Odvolanie podané proti tomuto uzneseniu bolo zamietnuté rozsudkom Súdneho dvora Inuit Tapiriit Kanatami a i./Parlament a Rada (C-583/11 P, EU:C:2013:625).

7 Komisia 10. augusta 2010 prijala sporné nariadenie, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá vykonávania základného nariadenia.

8 Žalobcovia návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 9. novembra 2010 podali žalobu, ktorou sa domáhali zrušenia sporného nariadenia a vyhlásenia neuplatniteľnosti základného nariadenia na základe článku 277 ZFEÚ.

9 Uznesením predsedu siedmej komory Všeobecného súdu z 13. apríla 2011 bol Európskemu parlamentu a Rade Európskej únie povolený vstup do konania ako vedľajším účastníkom konania na podporu návrhov Komisie.

10 Žalobcovia na podporu svojej žaloby uviedli dva žalobné dôvody, pričom prvý dôvod bol založený na nezákonnosti základného nariadenia – čím sporné nariadenie stratilo právny základ – z dôvodu chybného výberu článku 95 ES ako právneho základu prijatia základného nariadenia, na porušení zásad subsidiarity a proporcionality, ako aj na porušení základných práv. Vo svojom druhom žalobnom dôvode žalobcovia vytýkali Komisii zneužitie právomoci pri prijatí sporného nariadenia.

11 Všeobecný súd napadnutým rozsudkom tieto dva žalobné dôvody zamietol a v dôsledku toho zamietol žalobu ako celok.

Návrhy účastníkov konania

- 12 Odvolateľky navrhujú, aby Súdny dvor:
- zrušil napadnutý rozsudok, vyhlásil základné nariadenie za protiprávne a podľa článku 277 ZFEÚ za neuplatniteľné a zrušil sporné nariadenie podľa článku 263 ZFEÚ,
 - subsidiárne zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec na rozhodnutie Všeobecnému súdu a
 - zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.
- 13 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor zamietol odvolanie a zaviazal odvolateľov na náhradu trov konania.
- 14 Parlament navrhuje, aby Súdny dvor zamietol odvolanie a zaviazal odvolateľov na náhradu trov konania.
- 15 Rada navrhuje, aby Súdny dvor zamietol odvolanie a zaviazal odvolateľov na náhradu trov konania.

O odvolaní

- 16 Na podporu svojho odvolania odvolateľa uvádzajú dva odvolacie dôvody založené na nesprávnom právnom posúdení, ktorého sa Všeobecný súd dopustil pri posúdení zákonnosti základného nariadenia. Prvý odvolací dôvod má dve časti a druhý odvolací dôvod má tri časti.

O prvej časti prvého odvolacieho dôvodu

Argumentácia účastníkov konania

- 17 Odvolatelia uvádzajú, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že v bodoch 28, 29, 37 až 40, 50 a 64 napadnutého rozsudku konštatoval, že v čase prijatia základného nariadenia boli splnené podmienky uplatnenia článku 95 ES.
- 18 Podľa odvolateľov tieto podmienky mali byť splnené už v čase, keď Komisia predložila návrh smerujúci k prijatiu základného nariadenia. Cieľom článku 95 ES totiž je zabrániť situácii, keď rozdiely vo vnútroštátnych právnych úpravách priamo ovplyvňujú vnútorný trh, a jeho cieľom nie je podporovať rozdiely vo vnútroštátnych právnych úpravách, čím by dával normotvorcovi Európskej únii voľnú ruku pri prijímaní aktov v celej tejto oblasti. Pokiaľ by bol pre preskúmanie uvedených podmienok relevantný okamih prijatia navrhovaného aktu, Komisia by jednoducho mohla založiť svoj návrh na predpoklade existencie takýchto rozdielov v čase prijatia tohto aktu, čo by bolo v rozpore so zásadou zverených právomocí zakotvenou v článku 5 ods. 1 ZEÚ.
- 19 Subsidiárne odvolatelia tvrdia, že aj keby rozhodujúcim okamihom na skúmanie zákonnosti základného nariadenia z hľadiska článku 95 ES bol okamih prijatia tohto nariadenia, podmienky na uplatnenie tohto článku by v danom čase neboli splnené. Údaje obsiahnuté v preambule uvedeného nariadenia totiž obsahujú len vágne a všeobecné tvrdenia týkajúce sa rozdielov medzi vnútroštátnymi právnymi úpravami a rizika vyplývajúceho z obmedzení základných slobôd alebo skreslenia hospodárskej súťaže, čo nepostačuje na odôvodnenie uplatnenia článku 95 ES. Predovšetkým odôvodnenie 5 tohto nariadenia neurčuje členské štáty, ktoré prijali alebo majú v úmysle prijať právne predpisy zakazujúce dovoz a výrobu výrobkov z tuleňov. Z tohto hľadiska dodatočné informácie, ktoré Komisia predložila v sporovej časti konania, nemôžu zhojiť túto absenciu dostatočných údajov v samotnom texte základného nariadenia.

20 Komisia, Parlament a Rada namietajú proti argumentácii odvolateľov.

Posúdenie Súdny dvorom

- 21 V prvej časti svojho prvého odvolacieho dôvodu odvolateľa v podstate uvádzajú dve tvrdenia týkajúce sa jednak rozhodujúceho okamihu pre preskúmanie podmienok uplatnenia článku 95 ES a jednak podmienok, ktoré umožňujú uplatnenie tohto článku vzhľadom na to, že základné nariadenie neobsahovalo dostatok presných údajov o riziku vyplývajúcom z obmedzení základných slobôd alebo narušenia hospodárskej súťaže.
- 22 Pokiaľ ide o prvú časť, treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry zákonnosť aktu Únie musí byť posudzovaná na základe skutkového a právneho stavu existujúceho v čase prijatia aktu (rozsudky *Agrana Zucker*, C-309/10, EU:C:2011:531, body 31 a 45, ako aj citovaná judikatúra, a *Schaible*, C-101/12, EU:C:2013:661, bod 50). Súdny dvor teda uskutočňuje preskúmanie splnenia podmienok umožňujúcich uplatnenie článku 95 ES ako právneho základu k okamihu prijatia predmetného aktu Únie (pozri rozsudky *Arnold André*, C-434/02, EU:C:2004:800, bod 38; *Swedish Match*, C-210/03, EU:C:2004:802, bod 37; *Nemecko/Parlament a Rada*, C-380/03, EU:C:2006:772, body 45 až 51 a 55, ako aj *Vodafone a i.*, C-58/08, EU:C:2010:321, body 39 a 41).
- 23 Naopak – na rozdiel od tvrdení odvolateľov – nie je pre toto skúmanie relevantný okamih predloženia návrhu nariadenia Komisie. V rámci žaloby smerujúcej proti takému legislatívnemu aktu, akým je základné nariadenie, nie je predmetom preskúmania zákonnosti zo strany súdu Únie tento návrh podliehajúci v legislatívnom procese zmenám, ale ten legislatívny akt, ktorý na konci uvedeného procesu normotvorca Únie prijal.
- 24 Navyše počet členských štátov, ktoré právne upravili alebo mali v úmysle právne upraviť dotknutú oblasť k okamihu predloženia návrhu Komisie, nie je sám osebe rozhodujúci pre posúdenie zákonnosti uplatnenia článku 95 ES normotvorcom Únie, ak podmienky uplatnenia tohto článku boli splnené v okamihu prijatia predmetného legislatívneho aktu.
- 25 Z toho vyplýva, že prvé tvrdenie odvolateľov treba zamietnuť ako nedôvodné.
- 26 Pokiaľ ide o druhé tvrdenie, treba pripomenúť ustálenú judikatúru, podľa ktorej cieľom opatrení stanovených článkom 95 ods. 1 ES nevyhnutne musí byť zlepšenie podmienok na vytvorenie a fungovanie vnútorného trhu [rozsudky *British American Tobacco (Investments) a Imperial Tobacco*, C-491/01, EU:C:2002:741, bod 60; *Spojené kráľovstvo/Parlament a Rada*, C-217/04, EU:C:2006:279, bod 42, ako aj *Spojené kráľovstvo/Parlament a Rada*, C-270/12, EU:C:2014:18, bod 113]. Hoci samotné konštatovanie rozdielov medzi vnútroštátnymi právnymi úpravami a všeobecného nebezpečenstva vyplývajúceho z obmedzení základných slobôd alebo narušenia hospodárskej súťaže nepostačuje na odôvodnenie výberu článku 95 ES ako právneho základu, normotvorca Únie môže tento článok použiť ako právny základ najmä v prípade rozdielov medzi vnútroštátnymi právnymi úpravami, ktoré by mohli byť prekážkou pri uplatňovaní základných slobôd alebo spôsobiť značné narušenie hospodárskej súťaže (rozsudok *Vodafone a i.*, C-58/08, EU:C:2010:321, bod 32 a citovaná judikatúra).
- 27 Použitie tohto ustanovenia je takisto možné s cieľom predchádzať vzniku takýchto prekážok obchodu vyplývajúcich z odlišného vývoja vnútroštátnych právnych úprav. Výskyt takýchto prekážok musí byť pritom pravdepodobný a cieľom predmetného opatrenia musí byť ich zamedzenie (rozsudky *Nemecko/Parlament a Rada*, C-380/03, EU:C:2006:772, bod 38 a citovaná judikatúra, ako aj *Vodafone a i.*, C-58/08, EU:C:2010:321, bod 33).
- 28 V tejto súvislosti odvolateľa nesprávne tvrdia, že úvahy uvedené v preambule základného nariadenia nepostačujú na odôvodnenie uplatnenia článku 95 ES a že Všeobecný súd nemohol vziať do úvahy údaje predložené Komisiou počas sporovej časti konania.

- 29 Odôvodnenie všeobecne záväzných aktov sa môže obmedziť jednak na opis celkovej situácie, ktorá viedla k prijatiu uvedeného aktu, a jednak na všeobecné ciele, ktoré navrhuje dosiahnuť (pozri rozsudok AJD Tuna, C-221/09, EU:C:2011:153, bod 59 a citovanú judikatúru) a z tohto dôvodu nemožno normotvorcovi Únie vytýkať, že v odôvodneniach 4 až 7 základného nariadenia len všeobecne vysvetlil rozdiely vo vnútroštátnych právnych úpravách upravujúcich obchodovanie s výrobkami z tuleňov a z toho vyplývajúce narušenia vnútorného trhu, ktoré odôvodňujú uplatnenie článku 95 ES. Na rozdiel od tvrdenia odvolateľov normotvorca Únie nebol povinný v samotnom texte preambuly základného nariadenia spresniť počet a identitu členských štátov, ktorých vnútroštátne právne úpravy podnietili vydanie tohto aktu.
- 30 Keďže odôvodnenie základného nariadenia je ako také dostačujúce, nemožno Všeobecnému súdu vytýkať, že pri preskúmaní zohľadnil v bode 50 napadnutého rozsudku dodatočné informácie týkajúce sa situácie právnych úprav členských štátov, ktoré viedli k prijatiu tohto nariadenia, predložené Komisiou v sporovej časti konania, keďže tieto informácie v súlade s judikatúrou Súdneho dvora iba spresňujú odôvodnenie základného nariadenia. Pri skúmaní výberu článku 95 ES ako právneho základu totiž táto judikatúra takéto spresnenia odôvodnenia predmetného aktu v rámci sporovej časti konania zohľadňuje [pozri najmä rozsudky *British American Tobacco (Investments)* a *Imperial Tobacco*, C-491/01, EU:C:2002:741, body 68, 70 a 73; *Spojené kráľovstvo/Parlament a Rada*, C-217/04, EU:C:2006:279, bod 61, ako aj *Nemecko/Parlament a Rada*, C-380/03, EU:C:2006:772, body 46 a 47].
- 31 Na základe informácií vyplývajúcich tak z odôvodnenia základného nariadenia, ako aj zo spresnení predložených Komisiou, ktoré odvolatelia pred Súdnym dvorom nenapadli, Všeobecný súd mohol bez toho, aby sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, v bodoch 36 až 40 a 50 napadnutého rozsudku konštatovať, že v okamihu prijatia základného nariadenia existovali rozdiely vo vnútroštátnych ustanoveniach upravujúcich obchodovanie s výrobkami z tuleňov, ktoré by mohli brániť voľnému pohybu týchto výrobkov.
- 32 Preto Všeobecný súd v bode 58 napadnutého rozsudku správne konštatoval, že tieto rozdiely by mohli odôvodniť zásah normotvorcu Únie na základe článku 95 ES.
- 33 Prvú časť prvého žalobného dôvodu preto treba zamietnuť v celom rozsahu.

O druhej časti prvého odvolacieho dôvodu

Argumentácia účastníkov konania

- 34 Odvolatelia tvrdia, že Všeobecný súd sa v bode 56 napadnutého rozsudku dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že sa oprel o úvahu, že obchod medzi členskými štátmi týkajúci sa výrobkov z tuleňov a podobných výrobkov určite nie je zanedbateľný. Avšak možno pochybovať o tom, že obchod medzi členskými štátmi týkajúci sa výrobkov z tuleňov a podobných výrobkov je nezanedbateľný. Navyše odvolatelia tvrdia, že podľa judikatúry Súdneho dvora normotvorca Únie môže uplatniť článok 95 ES len v prípade, že obchod s dotknutými výrobkami je relatívne významný, čo je ešte menej prípad výrobkov z tuleňov.
- 35 Komisia a Parlament tvrdia, že druhá časť prvého odvolacieho dôvodu je neprípustná a v každom prípade nedôvodná.

Posúdenie Súdny dvorom

– O prípustnosti

- 36 Ako uviedli Komisia a Parlament, konštatovanie Všeobecného súdu obsiahnuté v bode 56 napadnutého rozsudku týkajúce sa nezanedbateľného charakteru obchodovania s výrobkami z tuleňov a podobnými výrobkami medzi členskými štátmi nespadá do právomoci Súdneho dvora v rámci odvolania.
- 37 Podľa článku 256 ods. 1 ZFEÚ a článku 58 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie sa odvolanie obmedzuje na právne otázky. Všeobecný súd je preto ako jediný oprávnený konštatovať a posúdiť relevantné skutočnosti a posúdiť dôkazné prostriedky s výnimkou prípadu skreslenia týchto skutočností a dôkazných prostriedkov (rozsudok Ryanair/Komisia, C-287/12 P, EU:C:2013:395, bod 78 a citovaná judikatúra).
- 38 Vzhľadom na to, že odvolatelia neuviedli nijaké skreslenie, treba druhú časť prvého odvolacieho dôvodu zamietnuť ako neprípustnú v rozsahu, v akom sa týka konštatovania Všeobecného súdu o nezanedbateľnom charaktere obchodovania s výrobkami z tuleňov medzi členskými štátmi.

– O veci samej

- 39 Treba uviesť, že zo samotného znenia článku 95 ES nevyplýva požiadavka, aby normotvorca Únie mohol tento článok uplatniť len vtedy, keď obchodovanie s výrobkami je relatívne významné.
- 40 Okrem toho Súdny dvor síce v niektorých prípadoch kvalifikoval obchod na dotknutých trhoch ako relatívne významný (pozri rozsudky Arnold André, C-434/02, EU:C:2004:800, bod 39 a citovanú judikatúru; Swedish Match, C-210/03, EU:C:2004:802, bod 38, ako aj Nemecko/Parlament a Rada, C-380/03, EU:C:2006:772, bod 53), nestanovil však žiadne právne kritérium, podľa ktorého sa opatrenia prijaté na základe článku 95 ES obmedzujú len na trhy s výrobkami, s ktorými sa obchoduje v relatívne významnom rozsahu.
- 41 Vo veci samej Všeobecný súd v bodoch 39, 40 a 56 napadnutého rozsudku s odkazom na vlastné úvahy o trhoch s výrobkami z tuleňov a inými s nimi zameniteľnými výrobkami konštatoval, že rozdiely, ktoré existujú medzi vnútroštátnymi právnymi úpravami týkajúcimi sa obchodovania s výrobkami z tuleňov, môžu narušiť vnútorný trh s týmito výrobkami. Všeobecný súd teda oprávnene mohol v bode 58 napadnutého rozsudku rozhodnúť, že tieto rozdiely umožňujú prijať opatrenia na základe článku 95 ES bez toho, aby na účely uplatnenia tohto článku preveril, či obchod s dotknutými výrobkami je relatívne významný.
- 42 Druhú časť prvého odvolacieho dôvodu treba preto zamietnuť ako sčasti neprípustnú a ako sčasti nedôvodnú.

O prvej časti druhého odvolacieho dôvodu

Argumentácia účastníkov konania

- 43 Odvolatelia vytykajú Všeobecnému súdu, že sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že v bode 105 napadnutého rozsudku konštatoval, že treba sa odvolávať len na ustanovenia Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“) a nie na ustanovenia Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd podpísaného v Ríme 4. novembra 1950 (ďalej len „EDLP“). Podľa odvolateľov najmä z článku 6 ods. 3 ZEÚ, ako aj článku 52 ods. 3 a článku 53 Charty

vyplýva, že práva zaručené EDLP treba náležite zohľadniť pri uplatňovaní Zmlúv a všeobecných právnych zásad a že ustanovenia EDLP musia mať prednosť, ak poskytujú ochranu v širšom rozsahu než ustanovenia Charty.

44 Komisia, Parlament a Rada napádajú argumentáciu odvolateľov.

Posúdenie Súdny dvorom

45 Treba pripomenúť, ako potvrdzuje článok 6 ods. 3 ZEÚ, že základné práva zaručené EDLP sú ako všeobecné zásady súčasťou práva Únie, a hoci článok 52 ods. 3 Charty stanovuje, že práva obsiahnuté v Charte, ktoré zodpovedajú právam zaručeným EDLP, majú rovnaký zmysel a rozsah, ako majú práva priznané uvedeným dohovorom, tento dohovor nepredstavuje, kým k nemu Únia nepristúpila, právny nástroj formálne začlenený do právneho poriadku Únie (pozri v tomto zmysle rozsudky Åkerberg Fransson, C-617/10, EU:C:2013:105, bod 44; Schindler Holding a i./Komisia, C-501/11 P, EU:C:2013:522, bod 32, ako aj Telefónica a Telefónica de España/Komisia, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, bod 41).

46 Všeobecný súd teda v bode 105 napadnutého rozsudku správne rozhodol, že články 17, 7, 10 a 11 Charty zaručujú v práve Únie ochranu priznanú ustanoveniami EDLP, na ktoré sa odvolatelia odvolávajú, a že v predmetnej veci preskúmanie platnosti základného nariadenia treba oprieť iba o základné práva zaručené Chartou (pozri v tomto zmysle rozsudky Otis a i., C-199/11, EU:C:2012:684, bod 47, ako aj Ziegler/Komisia, C-439/11 P, EU:C:2013:513, bod 126 a citovanú judikatúru).

47 V každom prípade treba konštatovať, že v rámci prvej časti druhého odvolacieho dôvodu odvolatelia Všeobecnému súdu vytykajú len to, že sa odvolal len na ustanovenia Charty a nezohľadnil ustanovenia EDLP, avšak odvolatelia nespresnili, v čom konkrétne malo spočívať nesprávne právne posúdenie pri preskúmaní platnosti základného nariadenia z hľadiska základných práv, ktoré by mohlo viesť k zrušeniu napadnutého rozsudku.

48 Preto treba prvú časť druhého odvolacieho dôvodu zamietnuť.

O druhej a tretej časti druhého odvolacieho dôvodu

Argumentácia účastníkov konania

49 V druhej časti druhého odvolacieho dôvodu odvolatelia uvádzajú, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že rozhodol, že vlastnícke právo nemožno rozšíriť na ochranu jednoduchých záujmov obchodnej povahy. Zákaz obchodovať s výrobkami z tuleňov v Únii by zasahoval do ich práva obchodne využívať tieto výrobky. V tejto súvislosti už Súdny dvor rozhodol, že zákaz obchodovať s výživovými doplnkami a uvádzať ich na trh Únie môže obmedziť slobodný výkon profesionálnej činnosti výrobcov týchto výrobkov. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, konkrétne z rozsudku Malik v. Spojené kráľovstvo (rozsudok ESĽP z 13. marca 2012, č. 23780/08), však vyplýva, že hospodárske záujmy súvisiace s podnikom predstavujú „majetok“ v zmysle článku 1 protokolu č. 1 k EDLP a spadajú tým pod ochranu vlastníckeho práva.

50 V tretej časti tohto odvolacieho dôvodu odvolatelia vytykajú Všeobecnému súdu, že v bode 112 napadnutého rozsudku konštatoval, že Deklarácia o právach pôvodných obyvateľov nie je právne záväzná a že nepreskúmal, či inštitúcie Únie pred prijatím základného nariadenia získali predchádzajúci súhlas odvolateľov podľa článku 19 tejto Deklarácie. Hoci táto Deklarácia sama osebe nie je právne záväzná, Únia v odôvodnení 14 základného nariadenia uznala povinnosť konať v dobrej viere v súlade s ustanoveniami Deklarácie. Podľa judikatúry Súdneho dvora sa Únia nesmie odchyliť od

pravidiel, ktoré stanovila na uplatňovanie tejto Deklarácie (rozsudok NTN Toyo Bearing a i./Rada, 113/77, EU:C:1979:91, bod 21). Navyše z rezolúcie Organizácie medzinárodného práva uverejnenej v roku 2012 vyplýva, že článok 19 Deklarácie zavádza pravidlo medzinárodného obyčajového práva, ktoré Únia musí pri výkone svojich právomocí dodržiavať.

- 51 Parlament uvádza, že tretia časť druhého odvolacieho dôvodu je v celom rozsahu neprípustná z dôvodu, že odvolatelia v zmysle článku 169 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora dostatočne presne neurčili, v čom spočíva nesprávne právne posúdenie zo strany Všeobecného súdu. Odvolanie predovšetkým neumožňuje určiť, či odvolatelia kritizujú preskúmanie alebo chýbajúce preskúmanie dôvodov predložených Všeobecnému súdu a z akých dôvodov bolo nutné pripísať článku 19 Deklarácie záväzný charakter. Podľa Komisie a Parlamentu druhá a tretia časť tohto odvolacieho dôvodu sú aspoň sčasti neprípustné, pretože odvolatelia pred Všeobecným súdom neuplatnili ani porušenie slobody podnikania, ani porušenie pravidla medzinárodného obyčajového práva.
- 52 Komisia, Parlament a Rada sa domnievajú, že druhá a tretia časť druhého odvolacieho dôvodu sú v každom prípade nedôvodné.

Posúdenie Súdny dvorom

– O prípustnosti druhej a tretej časti druhého odvolacieho dôvodu

- 53 Pokiaľ ide o námietku neprípustnosti vznesenú Parlamentom voči tretej časti druhého odvolacieho dôvodu ako celku, treba pripomenúť, že z článku 256 ods. 1 druhého pododseku ZFEÚ, článku 58 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora, ako aj z článku 168 ods. 1 písm. d) a článku 169 ods. 2 rokovacieho poriadku vyplýva, že odvolanie musí presne určiť kritizované body rozsudku, ktorého zrušenie sa požaduje, a presne vymedziť aj právne tvrdenia, ktoré návrh na zrušenie osobitným spôsobom podporujú, a to pod hrozbou neprípustnosti odvolania alebo dotknutého odvolacieho dôvodu (pozri v tomto zmysle rozsudky Schindler Holding a i./Komisia, C-501/11 P, EU:C:2013:522, bod 43, a Ezz a i./Rada, C-220/14 P, EU:C:2015:147, bod 111, ako aj citovanú judikatúru).
- 54 Vo veci samej treba konštatovať, že tretia časť druhého odvolacieho dôvodu odvolateľov smeruje proti konkrétnemu bodu napadnutého rozsudku. Podľa odvolateľov uvádzané nesprávne právne posúdenie spočíva v nezohľadnení záväzného charakteru požiadavky súhlasu uvedenej v článku 19 Deklarácie, ktorá vyplýva tak z odôvodnenia 14 základného nariadenia, ako aj z pravidla medzinárodného obyčajového práva.
- 55 Za týchto podmienok treba zamietnuť Parlamentom vznesenú námietku neprípustnosti tretej časti druhého odvolacieho dôvodu ako celku.
- 56 Čo sa týka čiastočnej neprípustnosti vznesenej Komisiou a Parlamentom, zo spisu vyplýva, že odvolatelia pred Všeobecným súdom neuviedli ani eventálne porušenie slobody podnikania obsiahnuté v článku 16 Charty, ani porušenie pravidla medzinárodného obyčajového práva vyplývajúceho z článku 19 Deklarácie.
- 57 Z ustálenej judikatúry však vyplýva, že ak by sa účastníkovi konania pred Súdny dvorom umožnilo po prvýkrát uviesť dôvod, ktorý neuviedol v konaní pred Všeobecným súdom, umožnilo by sa mu tým predložiť Súdnemu dvoru, ktorého právomoc v oblasti odvolacieho konania je obmedzená, spor v širšom rozsahu, ako bol ten, ktorým sa zaoberal Všeobecný súd (rozsudok Nexans a Nexans France/Komisia, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, bod 45 a citovaná judikatúra).

58 Z tohto dôvodu treba druhú časť druhého odvolacieho dôvodu zamietnuť ako neprípustnú v rozsahu, v akom sa týka slobody podnikania, a tretiu časť tohto dôvodu treba zamietnuť ako neprípustnú v rozsahu, v akom sa týka porušenia pravidla medzinárodného obyčajového práva.

– O druhej časti druhého odvolacieho dôvodu z hľadiska obsahu

59 Odvolatelia v podstate tvrdia, že základné nariadenie porušuje ich vlastnícke právo, lebo zákaz obchodovania s výrobkami z tuleňov zasahuje do ich práva na obchodné využívanie týchto výrobkov v Únii.

60 V tejto súvislosti treba uviesť, že ochrana vlastníckeho práva zakotvená v článku 17 Charty sa netýka jednoduchých záujmov alebo príležitostí obchodnej povahy, ktorých neistota je vlastná samotnej podstate hospodárskych činností, ale sa týka majetkových práv, z ktorých podľa právneho poriadku vyplýva nadobudnuté právne postavenie, ktoré umožňuje ich majiteľom nezávislý výkon týchto práv na ich vlastný účet (pozri rozsudok *Sky Österreich*, C-283/11, EU:C:2013:28, bod 34 a citovanú judikatúru).

61 Takisto z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá sa týka článku 1 protokolu č. 1 k EDLP, vyplýva, že v súlade s článkom 52 ods. 3 Charty treba vziať do úvahy, že budúce príjmy možno považovať za „majetok“ chránený na základe tohto článku len v prípade, že už boli zarobené, sú predmetom istej pohľadávky alebo existujú osobitné okolnosti, ktoré môžu vyvolať u dotknutej osoby legitímne očakávanie, že nadobudne určitú majetkovú hodnotu (pozri najmä rozsudky EStP z 11. januára 2007, *Anheuser-Busch v. Portugalsko*, č. 73049/01, § 64 a § 65, ako aj *Malik v. Spojené kráľovstvo*, už citovaný v bode 49 vyššie, § 93).

62 Odvolatelia však pred súdmi Únie uvádzali len možnosť obchodovať s výrobkami z tuleňov v rámci Únie, pričom tieto okolnosti neobjasnili.

63 V dôsledku toho treba druhú časť druhého odvolacieho dôvodu zamietnuť ako sčasti neprípustnú a sčasti nedôvodnú.

– O tretej časti druhého odvolacieho dôvodu z hľadiska obsahu

64 V súvislosti s článkom 19 Deklarácie, ustanovením, ktoré samo osebe nie je právne záväzné, čo uznali aj odvolatelia, stačí konštatovať, že odôvodnenie 14 základného nariadenia nepriznáva záväzný charakter tejto povinnosti konzultácie a spolupráce na účely dosiahnutia dohody s komunitou Inuitov, uvedenej v tomto ustanovení.

65 Zo znenia tohto odôvodnenia totiž vyplýva, že na to, aby neboli dotknuté ekonomické a sociálne záujmy komunity Inuitov živiacich sa lovom tuleňov, by sa malo povoliť uvádzanie na trh výrobkov z tuleňov pochádzajúcich z lovu tradične vykonávaných týmito komunitami na účely obživy.

66 Vzhľadom na to, že takéto povolenie je stanovené v článku 3 ods. 1 základného nariadenia, zdá sa, že odvolávajúci sa na uznanie tohto lovu ako integrálnej súčasťou kultúry a identity členov inuitskej komunity v Deklarácii, uvedené odôvodnenie 14 len odôvodňuje túto odchýlku od zákazu uvádzania na trh výrobkov z tuleňov, ktorý vyplýva z tohto nariadenia.

67 Naopak zo znenia odôvodnenia 14 uvedeného nariadenia nemožno vyvodíť právne záväznú povinnosť spĺňať požiadavky článku 19 Deklarácie, t. j. ustanovenia, ktoré sa v tomto odôvodnení vôbec nespomína.

68 V dôsledku toho treba tretiu časť druhého odvolacieho dôvodu zamietnuť ako sčasti neprípustnú a sčasti nedôvodnú.

69 Zo všetkých uvedených úvah vyplýva, že odvolanie musí byť zamietnuté v celom rozsahu ako čiastočne neprípustné a čiastočne nedôvodné.

O trovách

70 Podľa článku 184 ods. 2 rokovacieho poriadku, ak odvolanie nie je dôvodné, Súdny dvor rozhodne aj o trovách konania.

71 Článok 138 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku uplatniteľný na konanie o odvolaní na základe jeho článku 184 ods. 1 stanovuje, že účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Ak sa vedľajší účastník prvostupňového konania, ktorý nepodal odvolanie, zúčastnil na konaní pred Súdnym dvorom, Súdny dvor môže podľa odseku 4 uvedeného článku 184 rozhodnúť, že znáša vlastné trovy konania. Článok 140 ods. 1 rokovacieho poriadku, ktorý je tiež uplatniteľný na konanie o odvolaní podľa článku 184 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku, stanovuje, že členské štáty a inštitúcie, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci, znášajú vlastné trovy konania.

72 Keďže odvolatelia nemali vo veci úspech a Komisia navrhla zaviazat' ich na náhradu trov konania, je opodstatnené rozhodnúť, že znášajú svoje vlastné trovy konania a navyše zaviazat' ich na náhradu trov konania Komisie.

73 Parlament a Rada ako vedľajší účastníci konania pred Všeobecným súdom znášajú svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (piata komora) rozhodol a vyhlásil:

1. Odvolanie sa zamietá.

2. Inuit Tapiriit Kanatami, Nattivak Hunters' and Trappers' Organisation, Pangnirtung Hunters' and Trappers' Organisation, Jaypootie Moesiesie, Allen Kooneeliusie, Toomasie Newkingnak, David Kuptana, Karliin Aariak, Canadian Seal Marketing Group, Ta Ma Su Seal Products Inc., Fur Institute of Canada, NuTan Furs Inc., GC Rieber Skinn AS, Inuit Circumpolar Council Greenland (ICC-Greenland), Johannes Egede, Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK), William E. Scott & Son, Association des chasseurs de phoques des Îles-de-la-Madeleine, Hatem Yavuz Deri Sanayi iç Ve Diş Ticaret Ltd Şirketi et Northeast Coast Sealers' Co-Operative Society Ltd znášajú svoje vlastné trovy konania a sú povinní nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Európskej komisii.

3. Európsky parlament a Rada Európskej únie znášajú svoje vlastné trovy konania.

Podpisy